

ΟΔΗΓΙΑ 2014/36/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Φεβρουαρίου 2014

σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 79 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για την προοδευτική εγκαθίδρυση χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει τη θέσπιση μέτρων στον τομέα του ασύλου, της μετανάστευσης και της διαφύλαξης των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών.
- (2) Η ΣΛΕΕ προβλέπει ότι η Ένωση πρέπει να αναπτύξει μια κοινή μεταναστευτική πολιτική, στόχος της οποίας θα είναι να εξασφαλίζει, σε όλα τα στάδια, την αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών και τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα κράτη μέλη. Προς τούτο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πρόκειται να θεσπίσουν μέτρα σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών και για τον καθορισμό των δικαιωμάτων τους.
- (3) Το Πρόγραμμα της Χάγης, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 4ης Νοεμβρίου 2004, αναγνώρισε ότι η νόμιμη μετανάστευση θα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην προαγωγή της οικονομικής ανάπτυξης και κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει σχέδιο πολιτικής για τη νόμιμη μετανάστευση στο οποίο να περιλαμβάνονται διαδικασίες εισδοχής ικανές να ανταποκρίνονται ταχέως στις κυμαινόμενες ανάγκες της αγοράς εργασίας για μεταναστευτικό εργατικό δυναμικό.
- (4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 14ης και 15ης Δεκεμβρίου 2006 συμφώνησε σε σειρά ενεργειών για το 2007. Οι

ενέργειες αυτές περιλαμβάνουν την ανάπτυξη πολιτικών για την ορθή διαχείριση της νόμιμης μετανάστευσης, με πλήρη σεβασμό των εθνικών αρμοδιοτήτων, προκειμένου να βοηθηθούν τα κράτη μέλη να καλύψουν τις υπάρχουσες και τις μελλοντικές ανάγκες σε εργατικό δυναμικό. Επίσης, ζήτησε να διερευνηθούν μέσα για τη διευκόλυνση της προσωρινής μετανάστευσης.

- (5) Το ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο, το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 16 Οκτωβρίου 2008, εκφράζει τη δέσμευση της Ένωσης και των κρατών μελών της να εφαρμόσουν δίκαιη, αποτελεσματική και συνεκτική πολιτική για να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις και να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες που προσφέρει η μετανάστευση. Το σύμφωνο αποτελεί τη βάση μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής που χαρακτηρίζεται από πνεύμα αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών και συνεργασίας με τις τρίτες χώρες και βασίζεται στην καλή διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, προς το συμφέρον όχι μόνο των χωρών υποδοχής αλλά και των χωρών καταγωγής και των ιδίων των μεταναστών.
- (6) Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 11 Δεκεμβρίου 2009, αναγνωρίζει ότι η μετανάστευση εργατικού δυναμικού μπορεί να συμβάλει στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας και στην οικονομική ζωτικότητα και ότι, στο πλαίσιο των σημαντικών δημογραφικών προκλήσεων που θα αντιμετωπίσει η Ένωση στο μέλλον σε συνδυασμό με αυξημένη ζήτηση εργασίας, η εφαρμογή ευέλικτων πολιτικών μετανάστευσης θα συμβάλει σημαντικά στην οικονομική ανάπτυξη και στις μακροπρόθεσμες επιδόσεις της Ένωσης. Υπογραμμίζει, επίσης, ότι είναι σημαντικό να διασφαλιστεί η δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος των κρατών μελών και να βελτιστοποιηθεί η σχέση μεταξύ μετανάστευσης και ανάπτυξης. Καλεί την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να συνεχίσουν να εφαρμόζουν το σχέδιο πολιτικής για τη νόμιμη μετανάστευση, που καθορίζεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 2005.
- (7) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμβάλει στην αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών για την ειδική κατηγορία της εποχιακής προσωρινής μετανάστευσης και στη διασφάλιση αξιοπρεπών όρων διαβίωσης και εργασίας για τους εποχιακούς εργαζόμενους, καθορίζοντας δικαιους και διαφανείς κανόνες για την εισδοχή και τη διαμονή και προσδιορίζοντας τα δικαιώματα των εποχιακών εργαζομένων, παρέχοντας συγχρόνως κίνητρα και εγγυήσεις ώστε να αποτρέπεται η υπέρβαση της επιτρεπόμενης διαμονής ή η προσωρινή διαμονή να μην γίνεται μόνιμη. Επίσης, οι κανόνες που θεσπίζονται στην οδηγία 2009/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, θα συμβάλλουν στην αποτροπή της μετατροπής της προσωρινής διαμονής σε διαμονή χωρίς άδεια.

⁽¹⁾ ΕΕ C 218 της 23.7.2011, σ. 97.

⁽²⁾ ΕΕ C 166 της 7.6.2011, σ. 59.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 2014 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Φεβρουαρίου 2014.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2009/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την επιβολή ελάχιστων προτύπων όσον αφορά τις κυρώσεις και τα μέτρα κατά των εργοδοτών που απασχολούν παράνομα διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών (ΕΕ L 168 της 30.6.2009, σ. 24).

- (8) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργοποιήσουν την παρούσα οδηγία χωρίς να προβαίνουν σε διακρίσεις λόγω φύλου, φυλής, χρώματος, εθνοτικής καταγωγής ή κοινωνικής προέλευσης, γενετικών χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών ή κάθε άλλης γνώμης, ιδιότητας μέλους εθνικής μειονότητας, περιουσίας, γέννησης, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού, ιδιαίτερα σύμφωνα με την οδηγία 2000/43/EK του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και την οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- (9) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την αρχή της προτίμησης των πολιτών της Ένωσης, όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά εργασίας των κρατών μελών, όπως διατυπώνεται στις οικείες διατάξεις των σχετικών πράξεων προσχώρησης.
- (10) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να καθορίζουν τον όγκο των εισερχομένων στο έδαφός τους υπηκόων τρίτων χωρών, προερχομένων από τρίτες χώρες, με σκοπό την εποχιακή εργασία, κατά τα οριζόμενα στη ΣΛΕΕ.
- (11) Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει τους όρους παροχής υπηρεσιών που προβλέπονται στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάζει τους ειδικούς και γενικούς όρους εργασίας και απασχόλησης που ισχύουν, σύμφωνα με την οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾, για τους εργαζόμενους που αποσπώνται από επιχείρηση εγκατεστημένη σε κράτος μέλος για παροχή υπηρεσίας στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.
- (12) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιδιώκει την κάλυψη άμεσων εργασιακών σχέσεων μεταξύ εποχιακών εργαζομένων και εργοδοτών. Ωστόσο, σε περίπτωση που το εθνικό δικαίωμα κράτους μέλους επιτρέπει την εισδοχή στο έδαφός του υπηκόων τρίτων χωρών ως εποχιακών εργαζομένων μέσω οργανισμών ευρέσεως εργασίας ή γραφείων προσωρινής απασχόλησης, τα οποία είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του, και οι οποίοι συνάπτουν απευθείας σύμβαση με τον εποχιακό εργαζόμενο, οι εν λόγω οργανισμοί δεν θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (13) Κατά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δικαίωμα, τα κράτη μέλη θα πρέπει, εφόσον κρίνεται σκόπιμο σε διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, να καταρτίζουν καταλόγους με τους τομείς απασχόλησης, οι οποίοι περιλαμβάνουν δραστηριότητες που εξαρτώνται από την εναλλαγή των εποχών. Οι δραστηριότητες που εξαρτώνται από την εναλλαγή των εποχών συνήθως ανήκουν σε τομείς, όπως η γεωργία και η παραγωγή οπωροκηπευτικών, ιδίως κατά την περίοδο φύτευσης ή συγκομιδής, ή ο τουρισμός, ιδίως κατά την περίοδο των διακοπών.
- (14) Εφόσον προβλέπεται στο εθνικό δικαίωμα και σύμφωνα με την αρχή της καταπολέμησης των διακρίσεων που ορίζεται στο άρθρο 10 ΣΛΕΕ, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν ευνοϊκότερη μεταχείριση σε υπηκόους συγκεκριμένων τρίτων χωρών σε σύγκριση με υπηκόους άλλων τρίτων χωρών, κατά την εφαρμογή των προαιρετικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας.
- (15) Η υποβολή αίτησης εισδοχής ως εποχιακού εργαζομένου θα πρέπει να είναι δυνατή μόνον εφόσον ο υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει εκτός του εδάφους των κρατών μελών.
- (16) Η άρνηση εισόδου για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να είναι δυνατή για λόγους δεόντως αιτιολογημένους. Ειδικότερα, ένα κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να αρνηθεί την εισδοχή σε υπήκοο τρίτης χώρας, εφόσον θεωρεί, στηριζόμενο σε εκτίμηση των δεδομένων, ότι ο εν λόγω υπήκοος συνιστά δυνητική απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία.
- (17) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾.
- (18) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάσει αρνητικά τα δικαιώματα που έχουν χορηγηθεί σε υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν ήδη νόμιμα σε κράτος μέλος για τον σκοπό εργασίας.
- (19) Στην περίπτωση των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (κώδικας περί θεωρήσεων) ⁽⁵⁾, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) ⁽⁶⁾, και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου ⁽⁷⁾ εφαρμόζονται στο σύνολό τους. Κατά συνέπεια, για διαμονές που δεν υπερβαίνουν τις 90 ημέρες, οι όροι εισδοχής εποχιακών εργαζομένων στο έδαφος των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν διέπονται από τους εν λόγω κανονισμούς, ενώ η παρούσα οδηγία ρυθμίζει μόνον τα κριτήρια και τις απαιτήσεις για την πρόσβαση σε απασχόληση. Στην περίπτωση των κρατών μελών που δεν εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν, εξαιρουμένων του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, ισχύει μόνον ο κώδικας συνόρων Σένγκεν. Οι διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ανήκουν σε εκείνο το τμήμα του κεκτημένου Σένγκεν στο οποίο δεν συμμετέχουν η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο και, ως εκ τούτου, οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται στις εν λόγω χώρες.

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/43/EK του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής (ΕΕ L 180 της 19.7.2000, σ. 22).

⁽²⁾ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303 της 2.12.2000, σ. 16).

⁽³⁾ Οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας περί θεωρήσεων) (ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (Κώδικας Συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1).

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θέωσης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1).

- (20) Τα κριτήρια και οι απαιτήσεις εισδοχής καθώς και οι λόγοι απόρριψης και ανάκλησης ή μη παράτασης/μη ανανέωσης για διαμονές που δεν υπερβαίνουν τις 90 ημέρες θα πρέπει να καθορίζονται στην παρούσα οδηγία στον βαθμό που αφορούν απασχόληση με την ιδιότητα του εποχιακού εργαζόμενου. Όταν εκδίδονται θεωρήσεις βραχείας διαμονής με σκοπό την εποχιακή εργασία, οι οικείες διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν όσον αφορά τους όρους εισόδου και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών, καθώς και τους λόγους απόρριψης, παράτασης, ακύρωσης ή ανάκλησης των εν λόγω θεωρήσεων, εφαρμόζονται αναλόγως. Ειδικότερα, οποιαδήποτε απόφαση περί απόρριψης, ακύρωσης ή ανάκλησης θεώρησης και οι λόγοι στους οποίους βασίζεται, θα πρέπει να κοινοποιούνται στον αιτούντα, δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 2 και του άρθρου 34 παράγραφος 6 του κώδικα περί θεωρήσεων, με το τυποποιημένο έγγραφο που προβλέπεται στο παράρτημα VI του κώδικα περί θεωρήσεων.
- (21) Όσον αφορά τους εποχιακούς εργαζόμενους που γίνονται δεκτοί για διαμονή μεγαλύτερη των 90 ημερών, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει τόσο τους όρους εισδοχής και διαμονής τους στο έδαφος των κρατών μελών όσο και τα κριτήρια και τις απαιτήσεις για την πρόσβαση σε απασχόληση στο κράτη μέλη.
- (22) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέπει ευέλικτο σύστημα εισόδου με βάση τη ζήτηση και αντικειμενικά κριτήρια, όπως η έγκυρη σύμβαση εργασίας ή δεσμευτική προσφορά εργασίας η οποία να προσδιορίζει τις ουσιώδεις πτυχές της σύμβασης ή της σχέσης απασχόλησης.
- (23) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν έλεγχο που να καταδεικνύει ότι μια θέση δεν μπορεί να πληρωθεί από το εγχώριο εργατικό δυναμικό.
- (24) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να απορρίπτουν αίτηση εισδοχής, ειδικότερα σε περίπτωση που ο υπήκοος τρίτης χώρας δεν έχει συμμορφωθεί προς την υποχρέωση που απέρρευε από προηγούμενη απόφαση εισδοχής ως εποχιακού εργαζόμενου να εγκαταλείψει το έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους κατά τη λήξη της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας.
- (25) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτούν από τους εργοδότες να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές και να παρέχουν κάθε σχετική πληροφορία που απαιτείται προκειμένου να αποφευχθούν πιθανές καταχρήσεις και περιπτώσεις καταστρατήγησης της διαδικασίας που ορίζεται στην παρούσα οδηγία.
- (26) Η θέσπιση ενιαίας διαδικασίας για την έκδοση συνδυασμένης άδειας που αποτελεί συγχρόνως άδεια διαμονής και άδεια εργασίας θα συμβάλει στην απλούστευση των κανόνων που ισχύουν στα κράτη μέλη. Αυτό δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να καθορίζουν τις εθνικές αρχές και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να συμμετέχουν στην ενιαία διαδικασία, σύμφωνα με τις εθνικές ιδιαιτερότητες της διοικητικής οργάνωσης και πρακτικής.
- (27) Ο ορισμός των αρμοδίων αρχών στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγει τον ρόλο και τις ευθύνες των λοιπών αρχών και, κατά περίπτωση, των κοινωνικών εταίρων, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και/ή πρακτική, όσον αφορά την εξέταση της αίτησης και τη σχετική απόφαση.
- (28) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να παρέχει ένα βαθμό ευελιξίας στα κράτη μέλη όσον αφορά τις άδειες που εκδίδουν για την εισδοχή (είσοδος, διαμονή και εργασία) εποχιακών εργαζομένων. Η έκδοση θεώρησης διαμονής μακράς διάρκειας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α), δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να χορηγούν εκ των προτέρων άδεια εργασίας στο σχετικό κράτος μέλος. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι έχουν ελεγχθεί και πληρούνται οι προϋποθέσεις απασχόλησης κατά τα προβλεπόμενα από την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να καθίσταται σαφές στις άδειες αυτές ότι εκδίδονται για τον σκοπό εποχιακής εργασίας. Σε περίπτωση που εκδίδονται μόνο θεωρήσεις βραχείας διαμονής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν για αυτό τον σκοπό τη στήλη «Παρατηρήσεις» της αυτοκόλλητης θεώρησης.
- (29) Για κάθε διαμονή που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιλέγουν να εκδώσουν είτε θεώρηση βραχείας διαμονής είτε θεώρηση βραχείας διαμονής συνοδευόμενη από άδεια εργασίας στις περιπτώσεις που ο υπήκοος τρίτης χώρας ζητεί θεώρηση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001. Σε περίπτωση που ο υπήκοος τρίτης χώρας δεν υπόκειται σε υποχρέωση θεώρησης και σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν εφάρμοσε το άρθρο 4 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εκδίδουν άδεια εργασίας για την/τον εν λόγω υπήκοο, ως άδεια για τον σκοπό εποχιακής εργασίας. Για κάθε διαμονή που υπερβαίνει τις 90 ημέρες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιλέγουν να εκδώσουν μια από τις ακόλουθες άδειες: θεώρηση διαμονής μακράς διάρκειας, άδεια εποχιακού εργαζόμενου ή άδεια εποχιακού εργαζόμενου συνοδευόμενη από θεώρηση διαμονής μακράς διάρκειας, αν η θεώρηση διαμονής μακράς διάρκειας απαιτείται βάσει του εθνικού δικαίου για την είσοδό του στο έδαφος. Ουδεμία διάταξη της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να χορηγούν άδεια εργασίας κατευθείαν στον εργοδότη.
- (30) Όταν απαιτείται θεώρηση αποκλειστικός για την είσοδο στο έδαφος κράτους μέλους και ο υπήκοος τρίτης χώρας πληροί τους όρους για τη χορήγηση άδειας εποχιακού εργαζόμενου, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα πρέπει να παρέχει στον υπήκοο της τρίτης χώρας κάθε διευκόλυνση για την απόκτηση της απαιτούμενης θεώρησης και να διασφαλίζει ότι οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται αποτελεσματικά για τον σκοπό αυτό.

- (31) Η μέγιστη διάρκεια διαμονής θα πρέπει να καθορίζεται από τα κράτη μέλη και να περιορίζεται σε χρονικό διάστημα μεταξύ πέντε και εννέα μηνών πράγμα που, από κοινού με τον ορισμό της εποχιακής εργασίας, θα διασφαλίζει ότι η εργασία έχει πραγματικά εποχιακό χαρακτήρα. Θα πρέπει να προβλεφθεί προς τούτο, εντός της εν λόγω μέγιστης διάρκειας διαμονής, είναι δυνατή η παράταση της σύμβασης ή η αλλαγή εργοδότη, υπό την προϋπόθεση ότι τα κριτήρια εισδοχής συνεχίζουν να πληρούνται. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο ενδεχόμενος κίνδυνος καταχρηστικής μεταχείρισης των εποχιακών εργαζομένων που συνδέονται με έναν μόνον εργοδότη, μπορεί να μειωθεί και, συγχρόνως, να αντιμετωπίζονται με ευέλικτο τρόπο οι πραγματικές ανάγκες των εργοδοτών σε εργατικό δυναμικό. Η δυνατότητα των εποχιακών εργαζομένων να αλλάξουν εργοδότη δυνάμει των όρων της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να συνεπάγεται τη δυνατότητα του εποχιακού εργαζομένου να αναζητήσει απασχόληση στο έδαφος του κράτους μέλους όντας άνεργος.
- (32) Τα κράτη μέλη, όταν αποφασίζουν για την παράταση της διαμονής ή την ανανέωση της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, θα πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνουν υπόψη τους την κατάσταση της αγοράς εργασίας.
- (33) Στις περιπτώσεις που εποχιακός εργαζόμενος έχει άδεια διαμονής μέγιστης διάρκειας 90 ημερών και το κράτος μέλος αποφασίσει να παρατείνει τη διαμονή πέραν των 90 ημερών, η θεώρηση βραχείας διαμονής θα πρέπει να αντικαθίσταται είτε από θεώρηση διαμονής μακράς διάρκειας είτε από άδεια εποχιακού εργαζομένου.
- (34) Λαμβάνοντας υπόψη ορισμένα χαρακτηριστικά κυκλικής μετανάστευσης και τις προοπτικές απασχόλησης των εποχιακών εργαζομένων από τρίτες χώρες για περιόδους μεγαλύτερες από μια μόνον εποχιακή περίοδο, καθώς και το συμφέρον των εργοδοτών της Ένωσης να μπορούν να βασίζονται σε σταθερότερο και καταρτισμένο εργατικό δυναμικό, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα διευκόλυνσης των διαδικασιών εισδοχής για καλόπιστους υπηκόους τρίτων χωρών, οι οποίοι έχουν γίνει δεκτοί ως εποχιακοί εργαζόμενοι σε κράτος μέλος, τουλάχιστον μια φορά κατά τα προηγούμενα πέντε χρόνια, και οι οποίοι σεβάστηκαν πάντοτε όλα τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία για την είσοδο και τη διαμονή τους στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Οι διαδικασίες αυτές δεν θα πρέπει να επηρεάζουν ή να καταστρατηγούν τον εποχιακό χαρακτήρα της απασχόλησης.
- (35) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερομένων πληροφορίες σχετικά με τους όρους εισόδου και διαμονής, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και των διαδικαστικών εγγυήσεων, όπως ορίζονται στην παρούσα οδηγία, καθώς και όλα τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την υποβολή αίτησης διαμονής και εργασίας στο έδαφος κράτους μέλους με την ιδιότητα του εποχιακού εργαζομένου.
- (36) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις κατά των εργοδοτών σε περίπτωση παράβασης των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Οι κυρώσεις αυτές μπορούν να συνίστανται σε μέτρα, όπως τα προβλεπόμενα στο άρθρο 7 της οδηγίας 2009/52/EK, και θα πρέπει να περιλαμβάνουν, εφόσον κριθεί σκόπιμο, υποχρέωση του εργοδότη για καταβολή αποζημίωσης σε εποχιακούς εργαζόμενους. Θα πρέπει να προβλέπονται οι αναγκαίοι μηχανισμοί που θα επιτρέπουν στους εργαζόμενους να λαμβάνουν την αποζημίωση που δικαιούνται ακόμα και εάν δεν εντοκούνται πλέον στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους.
- (37) Θα πρέπει να θεσπιστεί σύνολο κανόνων που θα διέπουν τις διαδικασίες για την εξέταση των αιτήσεων εισδοχής εποχιακών εργαζομένων. Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να είναι αποτελεσματική και διαχειρίσιμη στο πλαίσιο του συνήθους φόρτου εργασίας των διοικήσεων των κρατών μελών, καθώς και διαφανής και δίκαιη, ούτως ώστε να προσφέρουν το κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας δικαίου στους ενδιαφερόμενους.
- (38) Στην περίπτωση θεωρήσεων βραχείας διαμονής, οι διαδικαστικές εγγυήσεις διέπονται από τις οικείες διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν.
- (39) Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών θα πρέπει να αποφασίζουν για τις αιτήσεις άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας το συντομότερο δυνατό μετά την υποβολή. Όσον αφορά τις αιτήσεις παράτασης ή ανανέωσης, οι οποίες υποβάλλονται κατά τη διάρκεια ισχύος της άδειας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα εύλογα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι ο εποχιακός εργαζόμενος δεν υποχρεούται να διακόψει τη σχέση εργασίας με τον ίδιο εργοδότη ή δεν εμποδίζεται να αλλάξει εργοδότη, λόγω των διεξαγόμενων διοικητικών διαδικασιών. Οι αιτούντες θα πρέπει να υποβάλλουν την αίτηση παράτασης ή ανανέωσης, όσο το δυνατόν συντομότερα. Σε κάθε περίπτωση, οι εποχιακοί εργαζόμενοι θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να διαμένουν στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, και, ενδεχομένως, να συνεχίσουν να εργάζονται, έως ότου οι αρμόδιες αρχές λάβουν τελική απόφαση σχετικά με την αίτηση παράτασης ή ανανέωσης.
- (40) Λόγω της φύσης της εποχιακής εργασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνονται να διεκπεραιώνουν ατελώς τις αιτήσεις. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος αποφασίσει ωστόσο να επιβάλλει σχετικό παράβολο, το παράβολο αυτό δεν θα πρέπει να είναι δυσανάλογο ή υπερβολικό.
- (41) Θα πρέπει να παρέχεται στους εποχιακούς εργαζόμενους κατάλυμα που να εξασφαλίζει ικανοποιητικές συνθήκες διαβίωσης. Η αρμόδια αρχή θα πρέπει να ενημερώνεται για οιαδήποτε αλλαγή καταλύματος. Όταν το κατάλυμα παρέχεται από τον εργοδότη ή μέσω του εργοδότη, το ενοίκιο δεν θα πρέπει να είναι υπερβολικό σε σχέση με την καθαρή αμοιβή του εποχιακού εργαζομένου και σε σχέση με την ποιότητα του καταλύματος. Το ενοίκιο του εποχιακού εργαζομένου δεν θα πρέπει να εκπίπτει αυτομάτως από τον μισθό του/της. Ο εργοδότης θα πρέπει να προσφέρει στον εποχιακό εργαζόμενο μισθωτήριο συμβόλαιο ή ισοδύναμο έγγραφο που να αναγράφει τους όρους ενοικίασης του καταλύματος και να διασφαλίζει ότι το κατάλυμα πληροί τις γενικές προδιαγραφές υγείας και ασφάλειας που ισχύουν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

- (42) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν στην κατοχή τους έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο και άδεια για τον σκοπό εποχιακής εργασίας που έχει εκδοθεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας από κράτος μέλος που εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν, θα πρέπει να μπορούν να εισέρχονται και να διακινούνται ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν για μέγιστη περίοδο 90 ημερών ανά περίοδο 180 ημερών, σύμφωνα με τον κώδικα συνόρων Σένγκεν και το άρθρο 21 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα ⁽¹⁾ (σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν).
- (43) Λόγω της ιδιαίτερα εύαλτης κατάστασης των εποχιακών εργαζομένων υπηκόων τρίτων χωρών και του προσωρινού χαρακτήρα της απασχόλησής τους, χρειάζεται να παρέχεται αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων των εποχιακών εργαζομένων υπηκόων τρίτων χωρών, μεταξύ άλλων στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, να ελέγχεται τακτικά η συμμόρφωση και να εξασφαλίζεται πλήρης σεβασμός της αρχής της ίσης μεταχείρισης με τους εργαζόμενους που είναι υπήκοοι του κράτους μέλους υποδοχής, τηρώντας την αρχή της ίσης αμοιβής για ίση εργασία στον ίδιο χώρο εργασίας, με την εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων ή άλλων ρυθμίσεων σχετικά με τις συνθήκες εργασίας που έχουν συναφθεί σε κάθε επίπεδο, ή για τις οποίες υπάρχει καταστατική πρόβλεψη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και πρακτική, υπό όρους ίδιους με αυτούς που ισχύουν για τους υπηκόους του κράτους μέλους υποδοχής.
- (44) Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων και των αρχών που περιλαμβάνονται στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη της 18ης Οκτωβρίου 1961 και στην ευρωπαϊκή σύμβαση σχετικά με το νομικό καθεστώς των διακινούμενων εργαζομένων, της 24ης Νοεμβρίου 1977.
- (45) Πέρα από τις νομοθετικές, διοικητικές και ρυθμιστικές διατάξεις που ισχύουν για τους εργαζόμενους υπηκόους του κράτους μέλους υποδοχής, θα πρέπει να εφαρμόζονται, στους εποχιακά εργαζόμενους υπηκόους τρίτων χωρών, οι διατηρητικές αποφάσεις καθώς και οι συλλογικές συμφωνίες και συμβάσεις που έχουν συναφθεί σε κάθε επίπεδο, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και πρακτική του κράτους μέλους υποδοχής, υπό τους ίδιους όρους που εφαρμόζονται στους πολίτες του κράτους μέλους υποδοχής.
- (46) Θα πρέπει να προβλέπεται ίση μεταχείριση για τους εποχιακούς εργαζόμενους τρίτων χωρών όσον αφορά τους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης που απαριθμούνται στο άρθρο 3 του

κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εναρμονίζει τη νομοθεσία των κρατών μελών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης και να καλύπτει την κοινωνική πρόνοια. Απλώς εφαρμόζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης στα πρόσωπα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να παρέχει περισσότερα δικαιώματα από όσα προβλέπονται ήδη στην υφιστάμενη νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης για υπηκόους τρίτων χωρών τα συμφέροντα των οποίων εξαρτώνται από περισσότερα του ενός κράτη μέλη.

Λόγω του προσωρινού χαρακτήρα της διαμονής των εποχιακών εργαζομένων και με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν τα οικογενειακά επιδόματα και τα επιδόματα ανεργίας από την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των εποχιακών εργαζομένων και των δικών τους υπηκόων και θα πρέπει να είναι σε θέση να περιορίζουν την εφαρμογή της εν λόγω αρχής της ίσης μεταχείρισης όσον αφορά την εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση καθώς και όσον αφορά τα φορολογικά πλεονεκτήματα.

Η παρούσα οδηγία δεν προβλέπει την οικογενειακή επάνεωση. Επιπλέον, η παρούσα οδηγία δεν παρέχει δικαιώματα όσον αφορά καταστάσεις που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου, όπως, χάρην παραδείγματος, σε μέλη της οικογένειας που διαμένουν σε τρίτη χώρα. Ωστόσο, αυτό δεν θα πρέπει να θίγει το δικαίωμα κληνόντων που έλκουν δικαιώματα από εποχιακό εργαζόμενο να λαμβάνουν σύνταξη επιζώντος όταν διαμένουν σε τρίτη χώρα. Τούτο δεν θα πρέπει να θίγει την άνευ διακρίσεων εφαρμογή από τα κράτη μέλη του εθνικού δικαίου που προβλέπει κανόνες *de minimis* σχετικά με τις συνεισφορές στα συνταξιοδοτικά καθεστώτα. Θα πρέπει να δημιουργηθούν μηχανισμοί που να διασφαλίζουν την αποτελεσματική ασφαλιστική κάλυψη κατά τη διάρκεια της διαμονής και τη μεταφορά των κεκτημένων δικαιωμάτων των εποχιακών εργαζομένων, κατά περίπτωση.

- (47) Το δίκαιο της Ένωσης δεν περιορίζει την εξουσία των κρατών μελών να οργανώνουν τα εθνικά τους συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Ελλείψει εναρμόνισης σε επίπεδο Ένωσης, εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να ορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγούνται οι παροχές κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και το ύψος των παροχών αυτών και την περίοδο για την οποία καταβάλλονται. Ωστόσο, κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμορφώνονται με το ενωσιακό δίκαιο.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 344 της 29.12.2010, σ. 1).

⁽¹⁾ ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

- (48) Τυχόν περιορισμοί στο δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης δυνάμει της παρούσας οδηγίας, δεν θα πρέπει να θίγουν τα δικαιώματα που παρέχονται κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1231/2010.
- (49) Για να εξασφαλισθεί η ορθή επιβολή της παρούσας οδηγίας, και ιδίως των διατάξεων που αφορούν τα δικαιώματα, τις συνθήκες εργασίας και τη στέγαση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν την ύπαρξη κατάλληλων μηχανισμών ελέγχου των εργοδοτών και, ενδεχομένως, τη διενέργεια αποτελεσματικών και κατάλληλων επιθεωρήσεων στα αντίστοιχα εδάφη τους. Η επιλογή των εργοδοτών που θα υποβληθούν σε έλεγχο θα πρέπει να βασίζεται καταρχάς σε αξιολόγηση του κινδύνου που διεξάγεται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες, όπως ο τομέας στον οποίο δρα μία εταιρεία και κάθε προηγούμενο ιστορικό παραβάσεων.
- (50) Για να διευκολυνθεί η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων οι εποχιακοί εργαζόμενοι θα μπορούν να έχουν πρόσβαση σε ένδικα μέσα και να υποβάλλουν καταγγελίες απευθείας ή μέσω αρμοδίων τρίτων, όπως οι συνδικαλιστικές οργανώσεις ή άλλες ενώσεις. Αυτό θεωρείται απαραίτητο για την αντιμετώπιση καταστάσεων στις οποίες οι εποχιακοί εργαζόμενοι δεν γνωρίζουν την ύπαρξη μηχανισμών νομικής προστασίας ή διστάζουν να τους χρησιμοποιήσουν επ' ονόματί τους, διότι φοβούνται τις πιθανές συνέπειες. Οι εποχιακοί εργαζόμενοι θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε δικαστική προστασία έναντι ενδεχόμενων αντιποίνων λόγω της υποβολής καταγγελίας.
- (51) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η καθιέρωση ειδικής διαδικασίας εισδοχής, η θέσπιση προϋποθέσεων εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και ο καθορισμός των δικαιωμάτων τους ως εποχιακών εργαζομένων, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, και μπορούν, μάλλον, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικής φύσεως όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), λαμβάνοντας υπόψη τις πολιτικές για τη μετανάστευση και την απασχόληση σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (52) Η παρούσα οδηγία αναγνωρίζει τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που περιέχονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα το άρθρο 7, το άρθρο 15 παράγραφος 3, τα άρθρα 17, 27, 28, 31 και το άρθρο 33 παράγραφος 2, σύμφωνα με το άρθρο 6 ΣΕΕ.
- (53) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με

τα επεξηγηματικά έγγραφα ⁽¹⁾, τα κράτη μέλη έχουν δεσμευθεί να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα που εξηγούν τη σχέση μεταξύ των συστατικών στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.

- (54) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, τα εν λόγω κράτη μέλη δεν συμμετέχουν στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύονται από αυτήν ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή της.
- (55) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την εργασία τους ως εποχιακών εργαζομένων και καθορίζει τα δικαιώματα των εποχιακών εργαζομένων.

2. Για διαμονές μέγιστης διάρκειας 90 ημερών, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του κεκτημένου του Σένγκεν, και ειδικότερα του κώδικα περί θεωρήσεων, του κώδικα συνόρων Σένγκεν και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν εκτός του εδάφους των κρατών μελών και υποβάλλουν αίτηση εισδοχής ή έχουν ήδη γίνει δεκτοί, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, στο έδαφος κράτους μέλους με σκοπό την εργασία τους ως εποχιακών εργαζομένων.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών, οι οποίοι τη στιγμή που υποβάλλουν αίτηση διαμένουν στο έδαφος κράτους μέλους, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 15.

⁽¹⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

2. Κατά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη θα πρέπει, εφόσον κριθεί σκόπιμο, σε διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, να καταρτίσουν καταλόγους με τους τομείς απασχόλησης οι οποίοι περιλαμβάνουν δραστηριότητες που εξαρτώνται από την εναλλαγή των εποχών. Τα κράτη μέλη μπορούν να τροποποιούν τον εν λόγω κατάλογο, οσάκις ενδείκνυται, σε διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για αυτές τις τροποποιήσεις.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών, οι οποίοι:

- α) ασκούν δραστηριότητες εξ ονόματος επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 56 ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των υπηκόων τρίτων χωρών που αποσπώνται από επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε κράτος μέλος στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών σύμφωνα με την οδηγία 96/71/ΕΚ·
- β) είναι μέλη οικογένειας πολιτών της Ένωσης που ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ένωσης σύμφωνα με την οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾·
- γ) οι οποίοι, μαζί με τα μέλη της οικογένειάς τους και ανεξαρτήτως της υπηκοότητας τους, απολαύουν δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμων των αντίστοιχων δικαιωμάτων των πολιτών της Ένωσης δυνάμει συμφωνιών είτε μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, είτε μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ·
- β) «εποχιακός εργαζόμενος»: ο υπήκοος τρίτης χώρας που διατηρεί την κύρια κατοικία του/της σε τρίτη χώρα, αλλά διαμένει νόμιμα και προσωρινά στο έδαφος κράτους μέλους για την άσκηση δραστηριότητας που εξαρτάται από την εναλλαγή των εποχών, βάσει μιας ή περισσότερων συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που συνάπτονται απευθείας μεταξύ του εν λόγω υπηκόου τρίτης χώρας και του εργοδότη που είναι εγκατεστημένος στο εν λόγω κράτος μέλος·
- γ) «δραστηριότητα που εξαρτάται από την εναλλαγή των εποχών»: δραστηριότητα που συνδέεται με ορισμένη περίοδο του έτους και αφορά επαναλαμβανόμενο γεγονός ή αλληλουχία γεγονότων που σχετίζονται με εποχιακές συνθήκες κατά τη διάρκεια των οποίων το απαιτούμενο επίπεδο εργατικού δυναμικού είναι σημαντικά υψηλότερο από το απαιτούμενο για τις συνθήκες δραστηριότητες·

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

δ) «άδεια εποχιακού εργαζόμενου»: η άδεια που χορηγείται χρησιμοποιώντας τον τύπο που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου ⁽²⁾, η οποία περιλαμβάνει αναφορά σε εποχιακή εργασία και η οποία επιτρέπει στον κάτοχο της να διαμένει και να εργάζεται στο έδαφος κράτους μέλους για διάστημα που υπερβαίνει τις 90 ημέρες σύμφωνα με τους όρους της παρούσας οδηγίας·

ε) «θεώρηση βραχείας διαμονής»: άδεια που εκδίδεται από κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 2) στοιχείο α) του κώδικα περί θεωρήσεων ή εκδίδεται δυνάμει του εθνικού δικαίου κράτους μέλους που δεν εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν·

στ) «θεώρηση διαμονής μακράς διάρκειας»: άδεια που εκδίδεται από κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 18 της σύμβασης εφαρμογής του Σένγκεν ή εκδίδεται δυνάμει του εθνικού δικαίου κράτους μέλους που δεν εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν·

ζ) «ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης»: διαδικασία που οδηγεί, βάσει ενιαίας αίτησης για τη χορήγηση σε υπήκοο τρίτης χώρας άδειας διαμονής και εργασίας στο έδαφος κράτους μέλους, σε απόφαση σε συνέχεια αίτησης άδειας εποχιακού εργαζόμενου·

η) «άδεια για τον σκοπό εποχιακής εργασίας»: κάθε άδεια αναφερόμενη στο άρθρο 12 η οποία επιτρέπει στον δικαιούχο της άδειας να διαμένει και να εργάζεται στο έδαφος του κράτους μέλους που έχει χορηγήσει την άδεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία·

θ) «άδεια εργασίας»: κάθε άδεια που χορηγείται από κράτος μέλος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, με σκοπό την εργασία στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 4

Ευνοϊκότερες διατάξεις

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων:

α) του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διμερών και πολυμερών συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ της Ένωσης ή μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και μιας ή περισσότερων τρίτων χωρών, αφετέρου·

β) διμερών ή πολυμερών συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ ενός ή περισσότερων κρατών μελών και μιας ή περισσότερων τρίτων χωρών.

2. Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει το δικαίωμα των κρατών μελών να θεσπίζουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες διατάξεις για τους υπηκόους τρίτων χωρών ως προς τους οποίους εφαρμόζεται όσον αφορά τα άρθρα 18, 19, 20, 23 και 25.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καθιέρωση αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών (ΕΕ L 157 της 15.6.2002, σ. 1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣΔΟΧΗΣ

Άρθρο 5

Κριτήρια και απαιτήσεις για την εισδοχή εποχιακού εργαζόμενου προς εργασία για διαμονή που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες

1. Οι αιτήσεις εισδοχής σε κράτος μέλος βάσει της παρούσας οδηγίας για διαμονή που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες συνοδεύονται από:

α) έγκυρη σύμβαση εργασίας ή, εάν προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο ή τις εθνικές διοικητικές διατάξεις ή πρακτικές, δεσμευτική προσφορά εργασίας με την ιδιότητα του εποχιακού εργαζόμενου στο συγκεκριμένο κράτος μέλος με εργοδότη εγκατεστημένο στο κράτος μέλος, η οποία διευκρινίζει:

- i) τον τόπο και το είδος της εργασίας,
- ii) τη διάρκεια της απασχόλησης,
- iii) το ποσό της αμοιβής,
- iv) τον αριθμό των ωρών εργασίας ανά εβδομάδα ή ανά μήνα,
- v) το ύψος του ενδεχόμενου επιδόματος αδειας,
- vi) κατά περίπτωση, άλλους σχετικούς όρους εργασίας, και
- vii) ει δυνατόν, την ημερομηνία έναρξης της απασχόλησης·

β) αποδεικτικά στοιχεία ότι ο αιτών διαθέτει ασφάλιση ασθένειας ή, εάν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, ότι έχει υποβάλει αίτηση για ασφάλιση ασθένειας που καλύπτει όλους τους κινδύνους που συνήθως καλύπτονται για τους υπηκόους του συγκεκριμένου κράτους μέλους, όσον αφορά τις περιόδους κατά τις οποίες δεν του παρέχεται, λόγω της σύμβασης εργασίας του ή σε συνδυασμό με αυτήν, ανάλογη ασφαλιστική κάλυψη και αντίστοιχα δικαιώματα σε παροχές, λόγω της εργασίας του στο εν λόγω κράτος μέλος·

γ) αποδεικτικά στοιχεία ότι ο εποχιακός εργαζόμενος θα διαθέτει κατάλληλο κατάλυμα ή ότι θα του χορηγηθεί κατάλληλο κατάλυμα, σύμφωνα με το άρθρο 20.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 στοιχείο α) να συνάδουν με το εφαρμοστέο δίκαιο και τις εθνικές συλλογικές συμβάσεις ή πρακτικές.

3. Με βάση τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη απαιτούν οι εποχιακοί εργαζόμενοι να μην προσφεύγουν στα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας των κρατών μελών.

4. Στις περιπτώσεις που η σύμβαση εργασίας ή η δεσμευτική προσφορά εργασίας ορίζει ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας θα ασκήσει

νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα, όπως ορίζεται στην οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον αιτούντα να υποβάλει έγγραφα που να πιστοποιούν ότι ο υπήκοος της τρίτης χώρας πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο για την άσκηση του εν λόγω νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος.

5. Κατά την εξέταση αίτησης άδειας εποχιακής απασχόλησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 12 της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη που δεν εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν, επαληθεύουν ότι ο υπήκοος της τρίτης χώρας:

- α) δεν συνιστά κίνδυνο παράνομης μεταναστέυσης,
- β) και ότι προτιμάται να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών το αργότερο κατά την ημερομηνία λήξης της άδειας.

Άρθρο 6

Κριτήρια και απαιτήσεις για την εισδοχή εποχιακού εργαζόμενου για διαμονή που υπερβαίνει τις 90 ημέρες

1. Οι αιτήσεις εισδοχής σε κράτος μέλος βάσει της παρούσας οδηγίας για διαμονή που υπερβαίνει τις 90 ημέρες συνοδεύονται από:

α) έγκυρη σύμβαση εργασίας ή, εάν προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο ή τις εθνικές διοικητικές διατάξεις ή πρακτικές, δεσμευτική προσφορά εργασίας με την ιδιότητα του εποχιακού εργαζόμενου στο συγκεκριμένο κράτος μέλος με εργοδότη εγκατεστημένο στο κράτος μέλος, η οποία διευκρινίζει:

- i) τον τόπο και το είδος της εργασίας,
- ii) τη διάρκεια της απασχόλησης,
- iii) το ποσό της αμοιβής,
- iv) τον αριθμό των ωρών εργασίας ανά εβδομάδα ή ανά μήνα,
- v) το ύψος του ενδεχόμενου επιδόματος αδειας,
- vi) κατά περίπτωση, άλλους σχετικούς όρους εργασίας, και
- vii) ει δυνατόν, την ημερομηνία έναρξης της απασχόλησης·

β) αποδεικτικά στοιχεία ότι ο αιτών διαθέτει ασφάλιση ασθένειας ή, εάν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, ότι έχει υποβάλει αίτηση για ασφάλιση ασθένειας που καλύπτει όλους τους κινδύνους που συνήθως καλύπτονται για τους υπηκόους του συγκεκριμένου κράτους μέλους, όσον αφορά τις περιόδους κατά τις οποίες δεν του παρέχεται, λόγω της σύμβασης εργασίας του ή σε συνδυασμό με αυτήν, ανάλογη ασφαλιστική κάλυψη και αντίστοιχα δικαιώματα σε παροχές, λόγω της εργασίας του στο εν λόγω κράτος μέλος·

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22).

γ) αποδεικτικά στοιχεία ότι ο εποχιακός εργαζόμενος θα διαθέτει κατάλληλο κατάλυμα ή ότι θα του χορηγηθεί κατάλληλο κατάλυμα, σύμφωνα με το άρθρο 20.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 στοιχείο α) να συνάδουν με το εφαρμοστέο δίκαιο και τις εθνικές συλλογικές συμβάσεις και/ή πρακτικές.

3. Με βάση τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη απαιτούν από τους εποχιακούς εργαζόμενους να διαθέτουν επαρκείς πόρους για τη συντήρησή τους κατά τη διάρκεια της διαμονής τους χωρίς να προσφεύγουν στα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας των κρατών μελών.

4. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που θεωρούνται απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία δεν γίνονται δεκτοί.

5. Κατά την εξέταση αίτησης άδειας αναφερόμενης στο άρθρο 12 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη επαληθεύουν ότι ο υπήκοος της τρίτης χώρας δεν συνιστά κίνδυνο παράνομης μετανάστευσης, και ότι προτιμάται να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών το αργότερο κατά την ημερομηνία λήξης της άδειας.

6. Στις περιπτώσεις που η σύμβαση εργασίας ή η δεσμευτική προσφορά εργασίας ορίζει ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας θα ασκήσει νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα, όπως ορίζεται στην οδηγία 2005/36/EK, τα κράτη μπορούν να απαιτούν από τον αιτούντα να υποβάλει έγγραφα που να πιστοποιούν ότι ο υπήκοος της τρίτης χώρας πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο για την άσκηση του εν λόγω νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος.

7. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους υπηκόους τρίτων χωρών να έχουν στη κατοχή τους έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη απαιτούν η περίοδος ισχύος του ταξιδιωτικού εγγράφου να καλύπτει τουλάχιστον τη διάρκεια ισχύος της άδειας για σκοπό εποχιακής εργασίας.

Επιπροσθέτως, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να επιβάλλουν τους ακόλουθους όρους:

- α) η περίοδος ισχύος του ταξιδιωτικού εγγράφου να υπερβαίνει την προβλεπόμενη διάρκεια διαμονής τρεις μήνες, κατ' ανώτατο όριο,
- β) η ημερομηνία έκδοσης του ταξιδιωτικού εγγράφου να έχει εκδοθεί τα τελευταία δέκα χρόνια, και
- γ) το ταξιδιωτικό έγγραφο να περιέχει τουλάχιστον δύο λευκές σελίδες.

Άρθρο 7

Όγκοι εισδοχής

Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει το δικαίωμα των κρατών μελών να καθορίζουν τον όγκο των υπηκόων τρίτων χωρών που εισέρχονται

στο έδαφός τους για εποχιακή εργασία. Βάσει αυτού, αίτηση άδειας για σκοπό εποχιακής εργασίας μπορεί είτε να θεωρηθεί μη παραδεκτή είτε να απορριφθεί.

Άρθρο 8

Λόγοι απόρριψης

1. Τα κράτη μέλη απορρίπτουν αίτηση άδειας για σκοπό εποχιακής εργασίας εφόσον:

- α) δεν τηρούνται τα άρθρα 5 ή 6· ή
- β) τα προσκομισθέντα έγγραφα για τους σκοπούς των άρθρων 5 ή 6 έχουν αποκτηθεί δολίως ή έχουν πλαστογραφηθεί ή έχουν άλλως νοθευθεί·

2. Τα κράτη μέλη απορρίπτουν, εφόσον κριθεί σκόπιμο, αίτηση άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας εφόσον:

- α) έχουν επιβληθεί κυρώσεις στον εργοδότη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για αδήλωτη εργασία και/ή παράνομη απασχόληση·
- β) η επιχείρηση του εργοδότη έχει τεθεί υπό εκκαθάριση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο περί αφερεγγυότητας ή εάν δεν υπάρχει οικονομική δραστηριότητα· ή
- γ) έχουν επιβληθεί κυρώσεις στον εργοδότη σύμφωνα με το άρθρο 17.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ελέγχουν κατά πόσον η συγκεκριμένη κενή θέση είναι δυνατόν να καλυφθεί από υπήκοο του εν λόγω κράτους μέλους ή άλλους υπηκόους της Ένωσης, ή από υπήκοο τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα στο εν λόγω κράτος μέλος· στην περίπτωση αυτή δύνανται να απορρίπτουν την αίτηση. Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της αρχής της προτίμησης για τους πολίτες της Ένωσης, όπως διατυπώνεται στις οικείες διατάξεις των σχετικών πράξεων προσχώρησης.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίπτουν αίτηση άδειας για σκοπό εποχιακής εργασίας εφόσον:

- α) ο εργοδότης δεν πληροί τις νομικές του υποχρεώσεις σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση, τη φορολογία, τα εργασιακά δικαιώματα ή τους όρους απασχόλησης, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο και/ή τις συλλογικές συμβάσεις·
- β) ο εργοδότης, εντός των 12 μηνών που προηγούνται άμεσα της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης, έχει καταργήσει μια θέση πλήρους απασχόλησης, προκειμένου να δημιουργηθεί η κενή θέση που ο εργοδότης προσπαθεί να καλύψει με τη χρήση της παρούσας οδηγίας· ή
- γ) ο υπήκοος της τρίτης χώρας δεν έχει συμμορφωθεί με υποχρεώσεις που απορρέουν από προηγούμενη απόφαση για εισδοχή ως εποχιακός εργαζόμενος.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, κάθε απόφαση απόρριψης της αίτησης, λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες της συγκεκριμένης περίπτωσης, συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων του εποχιακού εργαζομένου, και να σέβεται την αρχή της αναλογικότητας.

6. Οι λόγοι για την άρνηση χορήγησης θεώρησης βραχείας διαμονής καθορίζονται στις σχετικές διατάξεις του κώδικα θεωρήσεων.

Άρθρο 9

Ανάκληση της άδειας εποχιακής εργασίας

1. Τα κράτη μέλη ανακαλούν την άδεια εποχιακής εργασίας, εφόσον:

- α) τα προσκομισθέντα έγγραφα για τους σκοπούς των άρθρων 5 ή 6 έχουν αποκτηθεί δολίως ή έχουν πλαστογραφηθεί ή έχουν άλλως νοθευθεί· ή
- β) ο κάτοχος διαμένει στο κράτος μέλος για σκοπούς άλλους από εκείνους για τους οποίους του χορηγήθηκε η άδεια διαμονής.

2. Τα κράτη μέλη ανακαλούν, εφόσον κριθεί σκόπιμο, την άδεια για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, εφόσον:

- α) έχουν υποβληθεί κυρώσεις στον εργοδότη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για αδήλωτη εργασία και/ή παράνομη απασχόληση·
- β) η επιχείρηση του εργοδότη έχει τεθεί υπό εκκαθάριση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο περί αφερεγγυότητας ή εάν δεν υπάρχει οικονομική δραστηριότητα, ή
- γ) έχουν επιβληθεί κυρώσεις στον εργοδότη σύμφωνα με το άρθρο 17.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλούν την άδεια εποχιακής εργασίας εφόσον, σε οιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) δεν τηρείται ή δεν τηρείται πλέον το άρθρο 5 ή 6,
- β) ο εργοδότης δεν πληροί τις νομικές του υποχρεώσεις σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση, τη φορολογία, τα εργασιακά δικαιώματα ή τους όρους απασχόλησης, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο και/ή τις συλλογικές συμβάσεις,
- γ) ο εργοδότης δεν έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας, ή
- δ) ο εργοδότης, εντός των 12 μηνών που προηγούνται άμεσα της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης, έχει καταργήσει μια θέση πλήρους απασχόλησης, προκειμένου να δημιουργηθεί η κενή θέση που ο εργοδότης προσπαθεί να καλύψει με τη χρήση της παρούσας οδηγίας.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλούν την άδεια για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, εφόσον ο υπήκοος τρίτης χώρας

υποβάλει αίτηση: διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, ή προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις διεθνείς υποχρεώσεις ή την πρακτική του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, κάθε απόφαση ανάκλησης της άδειας λαμβάνει υπόψη τις ειδικές συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, μεταξύ άλλων τα συμφέροντα του εποχιακά εργαζόμενου, και την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας.

6. Οι λόγοι κατάργησης ή ανάκλησης της θεώρησης βραχείας διαμονής καθορίζονται στον κώδικα περί θεωρήσεων.

Άρθρο 10

Υποχρέωση συνεργασίας

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον εργοδότη να παρέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες που απαιτούνται για τη χορήγηση, την παράταση ή την ανανέωση της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ ΕΠΟΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 11

Πρόσβαση στις πληροφορίες

1. Τα κράτη μέλη καθιστούν εύκολα διαθέσιμες στους αιτούντες τις πληροφορίες σχετικά με όλα τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την υποβολή της αίτησης και τις πληροφορίες σχετικά με την είσοδο και τη διαμονή, καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις και τις διαδικαστικές εγγυήσεις των εποχιακά εργαζόμενων.

2. Όταν κράτη μέλη χορηγούν σε υπηκόους τρίτων χωρών άδεια για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, η εν λόγω άδεια συνοδεύεται από γραπτές πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, μεταξύ άλλων σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες υποβολής καταγγελίας.

Άρθρο 12

Άδειες για τον σκοπό εποχιακής εργασίας

1. Για διαμονή που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες, τα κράτη μέλη χορηγούν στους υπηκόους τρίτων χωρών που συμμορφώνονται με το άρθρο 5 και για τους οποίους δεν ισχύουν οι λόγοι απόρριψης που αναφέρονται στο άρθρο 8, μία από τις ακόλουθες άδειες για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, με την επιφύλαξη των κανόνων σχετικά με την έκδοση θεωρήσεων βραχείας διαμονής που προβλέπονται στον κώδικα περί θεωρήσεων και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου⁽²⁾:

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1995, για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου (ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1).

- α) θεώρηση βραχείας διαμονής, η οποία αναφέρει ότι εκδίδεται με σκοπό την εποχιακή εργασία,
- β) θεώρηση βραχείας διαμονής που αναφέρει ότι εκδίδεται με σκοπό την εποχιακή εργασία και άδεια εργασίας που εκδίδεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ή
- γ) άδεια εργασίας που αναφέρει ότι εκδίδεται με σκοπό την εποχιακή εργασία, εφόσον ο υπήκοος τρίτης χώρας απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης σύμφωνα με το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 και το οικείο κράτος μέλος δεν εφαρμόζει στη συγκεκριμένη περίπτωση το άρθρο 4 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού.

Κατά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη προβλέπουν είτε τις άδειες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και γ) είτε τις άδειες που αναφέρονται στα στοιχεία β) και γ).

2. Για διαμονή που υπερβαίνει τις 90 ημέρες, τα κράτη μέλη χορηγούν στους υπηκόους τρίτων χωρών που συμμορφώνονται με το άρθρο 6 και εφόσον δεν ισχύουν οι λόγοι απόρριψης του άρθρου 8, μία από τις ακόλουθες άδειες για τον σκοπό εποχιακής εργασίας:

- α) θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας, η οποία αναφέρει ότι εκδίδεται για τον σκοπό εποχιακής εργασίας,
- β) άδεια εποχιακού εργαζόμενου, ή
- γ) άδεια εποχιακού εργαζόμενου και θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας, εάν η θεώρηση διαμονής μακράς διάρκειας απαιτείται βάσει του εθνικού δικαίου για την είσοδο στο έδαφος.

Κατά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη προβλέπουν μόνο μία από τις άδειες που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ).

3. Με την επιφύλαξη του κεκτημένου του Σένγκεν, τα κράτη μέλη αποφασίζουν εάν η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπήκοο τρίτης χώρας και/ή από τον εργοδότη.

Η υποχρέωση των κρατών μελών να καθορίζουν εάν η αίτηση θα υποβάλλεται από τον υπήκοο τρίτης χώρας και/ή από τον εργοδότη ισχύει με την επιφύλαξη ενδεχόμενων ρυθμίσεων που προβλέπουν ανάμειξη αμφοτέρων στη διαδικασία.

4. Η άδεια εποχιακού εργαζόμενου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχεία β) και γ) εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, με τη χρήση του τύπου που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002. Τα κράτη μέλη αναγράφουν στην άδεια ότι εκδίδεται με σκοπό την εποχιακή εργασία.

5. Στην περίπτωση θεωρήσεων για διαμονή μακράς διάρκειας, τα κράτη μέλη αναγράφουν στη στήλη «Παρατηρήσεις» της αυτοκόλλητης θεώρησης, ότι αυτή εκδίδεται με σκοπό την εποχιακή εργασία, σύμφωνα με το σημείο 12 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εργασιακή σχέση του εποχιακά εργαζόμενου σε έντυπη μορφή ή να αποθηκεύουν τέτοια δεδομένα σε ηλεκτρονική μορφή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και στο στοιχείο α) σημείο 16 του παραρτήματός του.

7. Όταν απαιτείται θεώρηση αποκλειστικώς για την είσοδο στο έδαφος κράτους μέλους και ο υπήκοος τρίτης χώρας πληροί τους όρους για τη χορήγηση άδειας εποχιακού εργαζόμενου σύμφωνα με την παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), το οικείο κράτος μέλος χορηγεί στον υπήκοο τρίτης χώρας κάθε διευκόλυνση για την απόκτηση της απαιτούμενης θεώρησης.

8. Η έκδοση θεώρησης για διαμονή μακράς διάρκειας, σύμφωνα με την παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να εκδίδουν εκ των προτέρων άδεια εργασίας στο οικείο κράτος μέλος.

Άρθρο 13

Αιτήσεις για άδεια εποχιακού εργαζόμενου

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές για την παραλαβή της αίτησης, τη λήψη απόφασης σχετικά με την αίτηση και την έκδοση άδειας εποχιακού εργαζόμενου.

2. Η αίτηση άδειας εποχιακού εργαζόμενου υποβάλλεται σύμφωνα με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης.

Άρθρο 14

Διάρκεια διαμονής

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν μέγιστη διάρκεια διαμονής για τους εποχιακούς εργαζόμενους η οποία δεν είναι μικρότερη από πέντε μήνες και μεγαλύτερη από εννέα μήνες ανά δωδεκάμηνο. Μετά την εκπνοή αυτού του χρονικού διαστήματος, ο υπήκοος τρίτης χώρας εγκαταλείπει το έδαφος του κράτους μέλους, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει χορηγήσει άδεια διαμονής δυνάμει του εθνικού ή του ενωσιακού δικαίου για σκοπούς άλλους από την εποχιακή εργασία.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν μέγιστη χρονική περίοδο ανά δωδεκάμηνο κατά την οποία ο εργοδότης μπορεί να προσλαμβάνει εποχιακούς εργαζόμενους. Το εν λόγω χρονικό διάστημα δεν είναι μικρότερο από τη μέγιστη περίοδο διαμονής που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 15

Παράταση της διαμονής ή ανανέωση της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας

1. Εντός της μέγιστης περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, και υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι διατάξεις των άρθρων 5 ή 6 και δεν ισχύουν οι λόγοι απόρριψης του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχείο β), του άρθρου 8 παράγραφος 2 και, κατά περίπτωση, του άρθρου 8 παράγραφος 4, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους εποχιακούς εργαζόμενους παράταση της διαμονής τους, εφόσον παρατείνουν τη σύμβασή τους με τον ίδιο εργοδότη.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν, δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, να επιτρέπουν σε εποχιακούς εργαζόμενους να παρατείνουν τη σύμβασή τους με τον ίδιο εργοδότη καθώς και τη διαμονή τους περισσότερες από μια φορές, με την προϋπόθεση ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση της μέγιστης διάρκειας διαμονής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14.

3. Εντός της μέγιστης διάρκειας διαμονής που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, και υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι διατάξεις των άρθρων 5 ή 6 και δεν ισχύουν οι λόγοι απόρριψης του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχείο β), του άρθρου 8 παράγραφος 2 και, κατά περίπτωση, του άρθρου 8 παράγραφος 4, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους εποχιακούς εργαζόμενους παράταση της διαμονής τους, προκειμένου να απασχοληθούν από διαφορετικό εργοδότη.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν, δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, να επιτρέπουν σε εποχιακούς εργαζόμενους να απασχοληθούν από διαφορετικό εργοδότη και να παρατείνουν τη διαμονή τους περισσότερες από μια φορές, υπό την προϋπόθεση ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση της μέγιστης διάρκειας διαμονής που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

5. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 έως 4, τα κράτη μέλη δέχονται την υποβολή αίτησης όταν ο εποχιακός εργαζόμενος που έχει γίνει δεκτός σύμφωνα με τους όρους της παρούσας οδηγίας ευρίσκεται στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίπτουν την παράταση της διαμονής ή την ανανέωση της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, εφόσον η συγκεκριμένη κενή θέση είναι δυνατόν να καλυφθεί από υπήκοο του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή άλλων υπηκόων της Ένωσης, ή από υπηκόους τρίτης χώρας που διαμένουν στο κράτος μέλος. Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της αρχής της προτίμησης των πολιτών της Ένωσης, όπως διατυπώνεται στις οικείες διατάξεις των σχετικών πράξεων προσχώρησης.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να αρνούνται την παράταση της διαμονής ή την ανανέωση της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, όταν έχει συμπληρωθεί η μέγιστη διάρκεια διαμονής που ορίζεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

8. Τα κράτη μέλη μπορούν να αρνούνται την παράταση της διαμονής ή την ανανέωση της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, εφόσον ο υπήκοος τρίτης χώρας υποβάλλει αίτηση

διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ή προστασίας δυνάμει του εθνικού δικαίου, των διεθνών υποχρεώσεων ή της πρακτικής του οικείου κράτους μέλους.

9. Το άρθρο 9 παράγραφος 2 και το άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχεία β), γ) και δ) δεν εφαρμόζεται σε εποχιακό εργαζόμενο που υποβάλλει αίτηση προκειμένου να απασχοληθεί από διαφορετικό εργοδότη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου όταν αυτές οι διατάξεις εφαρμόζονται στον προηγούμενο εργοδότη.

10. Οι λόγοι παράτασης της θεώρησης βραχείας διαμονής καθορίζονται στις σχετικές διατάξεις του κώδικα περί θεωρήσεων.

11. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8 παράγραφος 1, κάθε απόφαση σχετικά με αίτηση παράτασης ή ανανέωσης λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες της κάθε περίπτωσης, συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων του εποχιακού εργαζομένου, και σέβεται την αρχή της αναλογικότητας.

Άρθρο 16

Διευκόλυνση της επανεισόδου

1. Τα κράτη μέλη διευκολύνουν την επανεισοδο υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι έγιναν δεκτοί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ως εποχιακοί εργαζόμενοι τουλάχιστον μια φορά τα προηγούμενα πέντε χρόνια και οι οποίοι τήρησαν πλήρως τις προϋποθέσεις που ισχύουν για τους εποχιακούς εργαζόμενους δυνάμει της παρούσας οδηγίας κατά τη διάρκεια κάθε διαμονής τους.

2. Η διευκόλυνση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα, όπως:

- α) χορήγηση απαλλαγής από τις απαιτήσεις υποβολής ενός ή περισσότερων από τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 5 ή 6·
- β) έκδοση πολλαπλών αδειών εποχιακού εργαζόμενου μέσω μιας μόνον διοικητικής πράξης·
- γ) επιτάχυνση της διαδικασίας που οδηγεί σε απόφαση σχετικά με αίτηση χορήγησης άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας ή θεώρησης διαμονής μακράς διάρκειας·
- δ) προτεραιότητα όσον αφορά την εξέταση αιτήσεων εισδοχής εποχιακών εργαζομένων, λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη προηγούμενη εισδοχή, όταν λαμβάνεται απόφαση για αιτήσεις με γνώμονα την εξάντληση των όγκων εισδοχής.

Άρθρο 17

Κυρώσεις κατά εργοδοτών

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κυρώσεις κατά των εργοδοτών που δεν τηρούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης της εξαίρεσης από τη δυνατότητα απασχόλησης εποχιακών εργαζομένων των εργοδοτών που αθετούν σοβαρά τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εάν η άδεια για τον σκοπό εποχιακής εργασίας ανακληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 και το άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχεία β), γ) και δ), ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει αποζημίωση στον εποχιακό εργαζόμενο σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Η ευθύνη καλύπτει όλες τις εκκρεμείς υποχρεώσεις που θα έπρεπε να έχει σεβαστεί ο εργοδότης εάν δεν είχε ανακληθεί η άδεια για τον σκοπό εποχιακής απασχόλησης.

3. Σε περίπτωση που ο εργοδότης είναι υπεργολάβος ο οποίος παραβίασε τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, και εφόσον ο κύριος εργολάβος και κάθε ενδιάμεσος υπεργολάβος δεν έχουν αναλάβει υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας κατά το οριζόμενα στο εθνικό δίκαιο, ο κύριος εργολάβος και κάθε ενδιάμεσος υπεργολάβος μπορούν:

- α) να υπόκεινται στις κυρώσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 1,
- β) επιπροσθέτως ή αντί του εργοδότη, να οφείλουν να καταβάλλουν κάθε αποζημίωση που οφείλεται στον εποχιακό εργαζόμενο σύμφωνα με την παράγραφο 2,
- γ) επιπροσθέτως ή αντί του εργοδότη, να οφείλουν να καταβάλλουν κάθε καθυστερούμενο ποσό που οφείλεται στον εποχιακό εργαζόμενο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν αυστηρότερους κανόνες ευθύνης δυνάμει του εθνικού τους δικαίου.

Άρθρο 18

Διαδικαστικές εγγυήσεις

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους λαμβάνουν απόφαση σχετικά με την αίτηση άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας. Οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν την απόφαση στον αιτούντα, σύμφωνα με τις διαδικασίες κοινοποίησης που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο, το ταχύτερο δυνατό και το αργότερο εντός 90 ημερών από την ημερομηνία κατάθεσης της πλήρους αίτησης.

2. Σε περίπτωση αίτησης παράτασης της διαμονής ή ανανέωσης της άδειας δυνάμει του άρθρου 15, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε εύλογο μέτρο προκειμένου να διασφαλίσουν ότι ο εποχιακός εργαζόμενος δεν υποχρεούται να διακόψει τη σχέση εργασίας με τον ίδιο εργοδότη ή δεν εμποδίζεται να αλλάξει εργοδότη, λόγω των διεξαγόμενων διοικητικών διαδικασιών.

Εάν η ισχύς της άδειας εποχιακής εργασίας λήξει κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παράτασης ή ανανέωσης, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον εποχιακό εργαζόμενο να παραμείνει στο έδαφος τους έως ότου οι αρμόδιες αρχές λάβουν απόφαση σχετικά με την αίτηση, υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση υποβλήθηκε κατά τη διάρκεια ισχύος της άδειας και ότι δεν έχει συμπληρωθεί η χρονική περίοδος που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

Οσάκις εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν, μεταξύ άλλων, να αποφασίσουν:

- α) να χορηγήσουν εθνικές προσωρινές άδειες διαμονής ή ισοδύναμες άδειες έως ότου ληφθεί απόφαση, ή
- β) να επιτρέπουν στον εποχιακό εργαζόμενο να εργάζεται μέχρι να ληφθεί η απόφαση.

Ενόσω εξετάζεται η αίτηση παράτασης ή ανανέωσης, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

3. Εάν οι πληροφορίες ή τα δικαιολογητικά που υποβάλλονται προς υποστήριξη της αίτησης είναι ελλιπή, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον αιτούντα, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, για τις συμπληρωματικές πληροφορίες που απαιτούνται και καθορίζουν εύλογη προθεσμία για την υποβολή τους. Η περίοδος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αναστέλλεται έως ότου οι αρμόδιες αρχές λάβουν τις απαιτούμενες συμπληρωματικές πληροφορίες.

4. Οι λόγοι για τους οποίους κηρύσσεται απαράδεκτη ή απορρίπτεται αίτηση για τη χορήγηση άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας ή απορρίπτεται η παράταση της διαμονής ή η ανανέωση της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, κοινοποιούνται εγγράφως στον αιτούντα. Οι λόγοι για την απόφαση ανάκλησης άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας κοινοποιούνται εγγράφως τόσο στον εποχιακό εργαζόμενο όσο και, εφόσον προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο, στην εργοδότη.

5. Κάθε απόφαση με την οποία κηρύσσεται απαράδεκτη ή απορρίπτεται αίτηση για τη χορήγηση άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, απορρίπτεται η παράταση της διαμονής ή η ανανέωση της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας ή ανακαλείται άδεια για τον σκοπό εποχιακής εργασίας, υπόκειται σε ένδικα μέτρα στο οικείο κράτος μέλος, δυνάμει του εθνικού δικαίου. Η γραπτή κοινοποίηση προσδιορίζει το δικαστήριο ή τη διοικητική αρχή ενώπιον των οποίων ο ενδιαφερόμενος μπορεί να προσφύγει καθώς και την προθεσμία εντός της οποίας μπορεί να ασκηθεί η προσφυγή.

6. Οι διαδικαστικές εγγυήσεις σχετικά με τις θεωρήσεις βραχείας διαμονής καθορίζονται στις σχετικές διατάξεις του κώδικα περί θεωρήσεων.

Άρθρο 19

Τέλη και έξοδα

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την καταβολή τελών για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Το ύψος αυτών των τελών δεν πρέπει να είναι δυσανάλογο ή υπερβολικό. Τα τέλη των θεωρήσεων βραχείας διαμονής διέπονται από τις οικείες διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν. Εφόσον τα τέλη αυτά έχουν καταβληθεί από τον υπήκοο τρίτης χώρας, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι μπορούν να επιστρέφονται από τον εργοδότη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους εργοδότες εποχιακών εργαζομένων να πληρώνουν για:

- α) το κόστος μετακίνησής τους από τη χώρα καταγωγής τους στον τόπο εργασίας τους στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και το κόστος επιστροφής τους·
- β) το κόστος της ασφάλισης ασθενείας που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Εφόσον έχουν καταβληθεί από τους εργοδότες δυνάμει της παρούσας παραγράφου, τα έξοδα αυτά δεν ανακτώνται από τον εποχιακό εργαζόμενο.

Άρθρο 20

Στέγαση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν αποδεικτικά στοιχεία ότι ο εποχιακό εργαζόμενος θα διαθέτει κατάλυμα που εξασφαλίζει ικανοποιητικές συνθήκες διαβίωσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και/ή πρακτική, κατά τη διάρκεια της διαμονής του/της. Η αρμόδια αρχή ενημερώνεται για οιαδήποτε αλλαγή καταλύματος του εποχιακού εργαζόμενου.

2. Όταν το κατάλυμα παρέχεται από τον εργοδότη ή μέσω του εργοδότη:

- α) μπορεί να απαιτείται από τον εποχιακό εργαζόμενο να καταβάλει ενοίκιο το ύψος του οποίου δεν είναι υπερβολικό σε σχέση με την καθαρή αμοιβή του/της και σε σχέση με την ποιότητα του καταλύματος. Το ενοίκιο αυτό δεν εκπίπτει αυτομάτως από τον μισθό του εποχιακού εργαζόμενου,
- β) ο εργοδότης προσφέρει στον εποχιακό εργαζόμενο μισθωτήριο συμβόλαιο ή ισοδύναμο έγγραφο που αναγράφει σαφώς τους όρους ενοικίασης του καταλύματος,
- γ) ο εργοδότης διασφαλίζει ότι το κατάλυμα πληροί τις γενικές προδιαγραφές υγείας και ασφάλειας που ισχύουν στο οικείο κράτος μέλος.

Άρθρο 21

Εύρεση εργασίας μέσω κρατικών υπηρεσιών εύρεσης εργασίας

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι η τοποθέτηση εποχιακών εργαζομένων σε θέσεις εργασίας πραγματοποιείται μόνον μέσω κρατικών υπηρεσιών εύρεσης εργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Άρθρο 22

Δικαιώματα βάσει της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας

Κατά την περίοδο ισχύος της άδειας που αναφέρεται στο άρθρο 12, ο κάτοχος της άδειας έχει τουλάχιστον τα ακόλουθα δικαιώματα:

- α) δικαίωμα εισόδου και διαμονής στο έδαφος του κράτους μέλους που εκδίδει την άδεια·
- β) ελεύθερη πρόσβαση σε ολόκληρο το έδαφος του κράτους μέλους που εκδίδει την άδεια σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
- γ) το δικαίωμα να ασκεί τη συγκεκριμένη δραστηριότητα για την οποία έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 23

Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης

1. Οι εποχιακοί εργαζόμενοι απολαύουν ίσης μεταχείρισης με τους υπηκόους του κράτους μέλους υποδοχής τουλάχιστον όσον αφορά:

- α) τους όρους απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένου του κατώτατου επιτρεπόμενου ορίου ηλικίας για εργασία, και τις συνθήκες εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των όρων αμοιβής και απόλυσης, του ωραρίου εργασίας, των αδειών και αργιών, καθώς και των απαιτήσεων όσον αφορά την υγεία και την ασφάλεια στον τόπο εργασίας·
- β) το δικαίωμα στην απεργία και στην ανάληψη συνδικαλιστικής δράσης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και πρακτική του κράτους μέλους υποδοχής, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, της προσχώρησης και της συμμετοχής σε οργάνωση εργαζομένων ή οποιαδήποτε επαγγελματική οργάνωση, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων και των πλεονεκτημάτων που παρέχονται από τις οργανώσεις αυτές, μεταξύ των οποίων το δικαίωμα διαπραγμάτευσης και σύναψης συλλογικών συμβάσεων, με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων για τη δημόσια τάξη και τη δημόσια ασφάλεια·
- γ) την καταβολή των καθυστερούμενων οφειλών από τους εργοδότες, όσον αφορά όλες τις οφειλόμενες αμοιβές στον υπήκοο τρίτης χώρας·
- δ) τους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004·
- ε) την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αγαθών και υπηρεσιών που διατίθενται στο κοινό, εκτός της στέγασης, με την επιφύλαξη της ελευθερίας σύναψης συμβάσεων, σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο·
- στ) συμβουλευτικές υπηρεσίες όσον αφορά την εποχιακή εργασία που παρέχονται από γραφεία ευρέσεως εργασίας·
- ζ) την εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση·
- η) την αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων επαγγελματικών τίτλων, σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές διαδικασίες·

θ) τα φορολογικά πλεονεκτήματα, υπό την προϋπόθεση ότι ο εργαζόμενος θεωρείται ότι έχει φορολογική κατοικία στο εν λόγω κράτος μέλος.

Οι εποχιακοί εργαζόμενοι που μετακινούνται προς τρίτη χώρα, ή οι κληρονόμοι των εν λόγω εργαζομένων που διαμένουν σε τρίτη χώρα και έλκουν δικαιώματα από αυτούς, λαμβάνουν τις νόμιμες συντάξεις που δικαιούνται βάσει της προηγούμενης απασχόλησης του εποχιακού εργαζομένου σύμφωνα με τις διατάξεις που ορίζονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, υπό τις ίδιες συνθήκες και με τους ίδιους συντελεστές, όπως και οι πολίτες των οικείων κρατών μελών όταν μεταβαίνουν σε τρίτη χώρα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την ίση μεταχείριση:

- i) όσον αφορά το στοιχείο δ) της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο, με την εξαίρεση των οικογενειακών επιδομάτων και των παροχών ανεργίας, με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1231/2010·
- ii) όσον αφορά το στοιχείο ζ) της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο, διά του περιορισμού της εφαρμογής του στην εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση που συνδέεται άμεσα με τη συγκεκριμένη επαγγελματική δραστηριότητα και του αποκλεισμού των επιδομάτων και των δανείων σπουδών και διαβίωσης ή άλλων επιδομάτων και δανείων·
- iii) όσον αφορά το στοιχείο θ) της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο σχετικά με τα φορολογικά πλεονεκτήματα, διά του περιορισμού της εφαρμογής του στις περιπτώσεις που ο καταχωρισμένος ή συνήθης τόπος διαμονής των μελών της οικογένειας του εποχιακού εργαζομένου για τα οποία αιτείται πλεονεκτημάτων ευρίσκεται επί του εδάφους του οικείου κράτους μέλους.

3. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να ανακαλούν ή απορρίπτουν την παράταση ή την ανανέωση της άδειας για τον σκοπό εποχιακής εργασίας σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 15.

Άρθρο 24

Παρακολούθηση, αξιολόγηση και επιθεώρηση

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα με στόχο την πρόληψη πιθανών καταχρήσεων και την τιμωρία των παραβάσεων της παρούσας οδηγίας. Αυτά τα μέτρα περιλαμβάνουν την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και, ενδεχομένως, την επιθεώρηση σύμφωνα με το εθνικό δικαίο ή τη διοικητική πρακτική.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες που είναι υπεύθυνες για την επιθεώρηση εργασίας ή οι αρμόδιες αρχές και, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δικαίο για τους εθνικούς εργαζόμενους, οι οργανώσεις που εκπροσωπούν τα δικαιώματα των εργαζομένων έχουν πρόσβαση στον χώρο εργασίας και, με τη συγκατάθεση του εργαζομένου, στο κατάλυμα.

Άρθρο 25

Διευκόλυνση των καταγγελιών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι υπάρχουν αποτελεσματικοί μηχανισμοί μέσω των οποίων οι εποχιακοί εργαζόμενοι μπορούν να υποβάλλουν καταγγελίες εις βάρος των εργοδοτών τους, άμεσα ή μέσω τρίτων, οι οποίοι έχουν, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει το εθνικό τους δικαίο, έννομο συμφέρον να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, ή μέσω αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δικαίο.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα τρίτα μέρη που έχουν, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει το εθνικό τους δικαίο, έννομο συμφέρον να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία, μπορούν να κινούν, είτε εξ ονόματος εποχιακού εργαζομένου είτε προς υποστήριξη αυτού, με τη συναίνεσή του/της, κάθε προβλεπόμενη διοικητική ή αστική διαδικασία για την πραγμάτωση του στόχου της παρούσας οδηγίας, εξαιρουμένων των διαδικασιών και αποφάσεων που αφορούν τις θεωρήσεις βραχείας διαμονής.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εποχιακοί εργαζόμενοι έχουν την ίδια πρόσβαση με άλλους εργαζόμενους που κατέχουν παρόμοια θέση σε μέτρα προστασίας κατά της απόλυσης ή άλλης δυσμενούς μεταχείρισης εκ μέρους του εργοδότη ως αντίποινα για καταγγελία εντός της επιχείρησης ή για ενδεχόμενη προσφυγή σε δικαστική διαδικασία με στόχο την ενίσχυση της συμμόρφωσης προς την παρούσα οδηγία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 26

Στατιστικές

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή στατιστικές σχετικά με τον αριθμό των αδειών με τον σκοπό εποχιακής εργασίας που εκδίδονται για πρώτη φορά και, στο μέτρο του δυνατού, σχετικά με τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών των οποίων οι άδειες για τον σκοπό εποχιακής εργασίας έχουν παραταθεί/ανανεωθεί ή ανακληθεί. Οι στατιστικές αυτές κατανομούνται ανά ιθαγένεια, και, στο μέτρο του δυνατού, ανά διάρκεια ισχύος της άδειας και ανά οικονομικό τομέα.

2. Οι στατιστικές της παραγράφου 1 έχουν περίοδο αναφοράς ένα ημερολογιακό έτος και ανακοινώνονται στην Επιτροπή εντός έξι μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς. Το πρώτο έτος αναφοράς είναι το 2017.

3. Οι στατιστικές της παραγράφου 1 ανακοινώνονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, περί κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία και την κατάρτιση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 311/76 του Συμβουλίου περί τηρήσεως στατιστικών για τους αλλοδαπούς εργαζόμενους (ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 23).

Άρθρο 27

Υποβολή εκθέσεων

Κάθε τρία έτη και για πρώτη φορά το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 2019, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει, ενδεχομένως, τις απαραίτητες τροποποιήσεις.

Άρθρο 28

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2016. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των συγκεκριμένων μέτρων.

Τα εν λόγω μέτρα, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 29

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 30

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 26 Φεβρουαρίου 2014.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Δ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ